

Bilmiyorsun

– ADEM EFİLOĞLU · 20 Kasım 2018

Bir yangın vardı görseñ, manasında neminde,
Demek ki gözlerime, bakmayı bilmiyorsun.
Vuslatı yakıyordum, hasretinin deminde,
Usul usul özlemle, akmayı bilmiyorsun.

Mecnun değildim amma, hiç etmiştim ben onu,
Ben ukala değilim ,bizimle ilgi konu,
Sabır taşları çatlar, sanma ki yoktur sonu,
Tespîh edip sevdayı, çekmeyi bilmiyorsun.

Eğer ki baksa idin, saf tutardık aşka biz,
Bir yürekte tutuşur, yetmezdi nefesimiz,
Tarihin yaprakları, anılarda kalır iz,
Anladım sayfaları, ekmeyi bilmiyorsun.

Arada kızmak gerek, edalara nazlara,
Türküler döşeseydin, ağıt olup sözlere,
En ulvi sözcükleri, name name sazlara,
Notalarla birlikte, çakmayı bilmiyorsun.

Bak değışti dünyamız, yatan kör kalkan şaşı,
Aç geziyor mahalle, yetişmiyor maaşı,
Neyleyim söyleyiver, çile sardığım yaşı,
Umuduma bir çıra, yakmayı bilmiyorsun.

Hercai bir düş için, heba etme hayatı,
Sevgi ek sen dünyaya, Ademin nasihatı,
Eksik etme dilinden, zikri ve selavatı,
Derdini sebat ile, dökmeyi bilmiyorsun.
Allah'ın huzurunda, çökmeyi bilmiyorsun...

Adem Efiloğlu